

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Балчик, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БАЛЧИК в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА

при участието на секретаря ИЛИЯНА Н. НЕЙКОВА
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА Гражданско дело
№ 20223210100228 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 422 от ГПК.

Производството е образувано по искова молба от „Д.З“ АД, вписано в Търговския и фирмен регистър с ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление гр.С., част от Групата Д., вписана в Регистъра на Застрахователните групи, воден от Институцията за надзор над застрахователите (IVASS) под № 26, чрез юрисконсулт Р. К. К., против О Б., ЕИК ***, с адрес: гр.Б.***, за дължими суми за претърпени вреди в размер на 1053,51 лв., представляваща регресна претенция по чл.410, ал.1, т.2 от КЗ, изплатена по щета №***, ведно със законната лихва, върху главницата, считано от предявяване на иска до окончателното й изплащане, от които 1038,51 лева, платено обезщетение за претърпени вреди и сумата в размер на 15,00 лева, представляваща ликвидационни разноски.

В исковата молба ищцовото дружество твърди, че с полица № *** от 20.12.2020 г., между „Д.З“-АД от една страна и дружество „Б.“ ООД от друга, е сключен договор за имуществена застраховка „КАСКО“ за т.а. модел и марка - „Тойота Аурис“, с рег. № В *** НН, с период на покритие от 20.12.2020 г. до 19.12.2021 г., при уговорено покритие “пълно каско” на рисковете, съгласно “Общи условия” на предлаганата застраховка.

На 05.08.2021 г. в 20:15 часа, в село К., при движение по ул. „Ч.м.“, водачът на МПС „Тойота Аурис“ с рег. № В *** НН, преминава през необезопасен и необозначен, разместен и деформиран капак на отводнителна шахта в компрометиран участък от пътното платно, вследствие на което по автомобила възникват вреди по задна дясна гума и джанта.

След настъпване на събитието при „Д.З“ АД, въз основа на искане за оценка на щети, е образувана ликвидационна преписка № ***. Извършен е оглед, опис, оценка на вредите по застрахования товарен автомобил. Експертите при дружеството са отредили сумата от 1038.51 лв., представляваща обезщетение за претърпените вреди, определено на база

експертна оценка.

Плащането е извършено с преводно нареждане № *** на 06.12.2021 г.

За ликвидиране на преписката са начислени и 15.00 лв. ликвидационни разноски. □

На основание чл. 410, ал.1, т.2 от Кодекс за застраховането, след изплащане на застрахователното обезщетение, "Д.З" АД има основание да получи изплатената сума за обезщетение заедно с обичайните разноски по определянето му от причинителя на вредата, в това число от възложителя на възложената от него на трети лица работа, при или по повод на която са възникнали вредите, включително и при неизпълнение на вменено им по закон или друг акт задължение.

Доколкото причина за инцидента става необезопасеният и необозначен, компрометиран и разместен капак на шахтата, част от очевидно намиращ се в лошо функционално състояние участък от пътното платно, то, съгласно разпоредбите на Закона за Пътищата, Закона за Водите, ЗДвП и подзаконовите нормативни актове, които ги допълват, отговорен за настъпване на инцидента е стопанинът на пътя - Ответникът О Б., в чиито компетенции е вменено задължението за постоянно, непрекъснато, безопасно и удобно движение по пътищата, намиращи се на общинска територия, включително дейностите по обозначаване, обезопасяване и ограничаване на достъпа до пътни участъци с нарушена цялост, в т.ч. грижата за обезопасяване на предмети, застрашаващи участниците в движението.

С покана изх. № 310002802/21.03.2022г., получена при ответника на 01.04.2022 г., О Б. е поканена да възстанови сумата от 1053.51 лв., представляваща сбор от изплатено застрахователно обезщетение и начислени ликвидационни разноски.

С писмен отговор Вх. № ***/12.04.2022г., О Б., чрез кмета г-н Н.А., отказва възстановяване на горепосочената регресна претенция с аргумент, че канализационната шахта, включително капакът ѝ, не е част от пътя по смисъла на Закона за пътищата, не е собственик на компрометирания капак и шахта, макар да се намират на пътното платно, поради което не носи отговорност за събитието.

В ИМ ищецът твърди, че съгласно чл.3, ал. 3 от Закона за Пътищата, местните пътища биват общински и частни, като чл. 8 от ЗП придава конкретика в тази насока. Съгласно чл. 5, ал.1 от ЗП, пътните съоръжения и принадлежности, са елемент от пътищата, а съгласно § 1, 3 от ДР на ЗП: "Пътни съоръжения" са: водостоците; мостовите; виадуктите; естакадите; надлезите; подлезите; тунелите; подпорните и декоративните стени; укрепителните и водоотвеждащите устройства и пречиствателните съоръжения. Съгласно чл. 19, т.4, буква „Б“ от Закона за Водите, Публична общинска собственост са: „уличните канализационни мрежи и дъждоприемателни шахти в урбанизираните територии, както и Чл. 19 и чл. 31, отново от Закона за пътищата, указват задължението на О.та да поддържа и стопанисва пътищата, които са част от общинската пътна мрежа, както и да осигурява безопасна пътна инфраструктура и поддръжка на съоръженията, които я обслужват.

Твърдят, че не на последно място, разпоредбите на чл. 3, ал.1 и чл. 167, ал. 1 от ЗДвП, вменяват задължение на лицата, които стопанисват пътищата да ги поддържат изправни с необходимата маркировка и сигнализация за

съответния клас, да организират движението по тях така, че да осигурят условия за бързо и сигурно придвижване, както и да ги поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по тях и ги отстраняват във възможно най-кратък срок.

Предвид гореизложеното, ищецът счита, че капакът на водоотвеждаща шахта, намираща се на общинско пътно платно, при всяко положение представлява елемент от посоченото "съоръжение", като такова е собствено на О.та и следва да бъде обслужвано от нея. От друга страна, дори същото да не се възприема като вещ, собствена на Ответника, то, когато не е обезопасено и не отговаря на законовите изисквания за безопасност, всякога представлява препятствие на пътното платно, което следва да бъде сигнализирано и обозначено по законоустановения ред - отново задължение вменено на Ответника.

Поради всичко изложено от ищеца и след плащане на застрахователното обезщетение и на основание чл. 410, ал.1 от Кодекса за застраховането, „Д.3“ АД се суброгира в правата на застрахованото лице, като има правото да получи изплатеното застрахователно обезщетение, ведно с обичайните разноски по определянето му от причинителя на вредата, в т.ч. от собственика на вещта, причинила вредата и лицето, което упражнява надзор върху нея, така и от възложителя на възложената от него на трети лица работа, при или по повод на чието неизпълнение са причинени вреди.

Дружеството Моли да му се присъдят направените съдебно - деловодни разноски и юрисконсултско възнаграждение пред настоящата съдебна инстанция.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника. Същият заявява, че оспорва предявената претенция като изцяло неоснователна, в частност и недопустима, при следните съображения:

На първо място - счита, че местонастъпването на твърдяното ПТП не е конкретизирано и индивидуализирано - нито в И.М., нито в съпътстващите документи. Към сочените от ищеца писмени доказателства, приложени към исковата му молба, липсва и не е приложена, саморъчно попълнена и подписана Декларация /Уведомление/ или по друг начин наименован документ/ от застрахованото лице/водача на процесния автомобил до застрахователя за настъпилото застрахователно събитие, от който документ да се направи извод - дали застрахованият е съобщил за събитието в срок (т. 67.5., т. 67.6, т. 67.8., т. 67.10, т. 73, т. 74, вкл. т. 74.6, т. 74.7. от Общите условия за застраховка „Каско на МПС“, които е представил застрахователят към исковата си молба), респ. дължало ли му се е изплатеното обезщетение, съгласно общите условия на този застраховател, както и време- и местонастъпването на твърдяно събитие.

Ответникът моли съдът да изключи от доказателствения материал приложената снимка на шахта, от която по никакъв начин не може да се заключи къде и кога е настъпило твърдяното ПТП, не съдържа координати, процесната шахта или коя да е друга шахта, на коя да е друга улица, в който и да е друг град е на снимката и не е видно че твърдяното ПТП с увреда на автомобила е настъпила на 05.08.2021 г. в 20.15 часа в с. К., при движение по ул. „Ч.м.“, което се „установява“ единствено от изложението в исковата молба. Друг подкрепящ документ в доказателство на това твърдение няма. А за да се ангажира отговорност на ответника в качеството му на пряк

причинител на вредата за възстановяване на застрахователя обезщетение по застраховка „Каско“, изплатено от ищцовото дружество-застраховател на увредения, следва да са налице изискванията, заложили във фактическия състав на чл. 410 ал. 1 КЗ. Ответникът счита, че е налице пълна недоказаност на вредата, на начина, на место- и време- настъпването и съответно причинната ѝ връзка с поведението на О.та, с което му е нарушено правото на защита.

Твърди също, че липсват данни ПТП да е съобщено по надлежен начин на компетентните органи - РУМВР, тел. 112 респ. удостоверено от тях, за безспорност. Възможно е местонастъпването на ПТП да е осъществено на място извън регламентираните за поддръжка от общините пътища - част от пътната мрежа на страната, на участък от републиканската пътна мрежа, на полски пътища и др. Няма данни за възможна преценка за наличие на съпричиняване - несъобразена скорост, употреба на алкохол от водача или не.

Искът, в частта му за заплащане на начислени ликвидационни разноски, т.е. за горницата над изплатеното от застрахователя обезщетение 1 038.51 лв. до претендираните 1 053.51 лв. следва да се отхвърли като недопустим, тъй като Кодекса за застраховането регламентира право на регрес и то в определените случаи и единствено по отношение на изплатено застрахователно обезщетение, но не и на друг вид разноски, каквито са ликвидационните.

В ИМ пълномощникът на ищеца /който не е представил всъщност и доказателства за неговата правоспособност да представлява застрахователя пред съда, липсва приложено пълномощно за процесуално представителство от съответния юр.к./, за причина на инцидента сочи че „очевидно намиращ се в лошо състояние участък от пътното платно“, който представлявал необезопасеният и разместен капак от шахта. Ответникът оспорва това твърдение и счита, че капакът на шахта не е участък или част от пътното платно, както и цитираните разпоредби от Закон за водите, касателно за общинската собственост на уличните канализационни мрежи и дъждоприемателни шахти. В исковата молба е се визиран капак на водоотвеждаща шахта. Законът действително сочи дъждоприемателни, но не и друг вид водоотвеждащи /канализационни/ревизионни/шахти, шахти от електронната съобщителна инфраструктура или друг вид, а и конкретно посочват улични канализационни мрежи, а не улични канализационни шахти. Различният вид шахти не са един и същ обект, предвид функциите, които изпълняват напр. дъждоприемателните, телекомуникационните или канализационните мрежи, респ. различен е и техният стопанин/собственик по смисъла на закона. И в тази връзка, ответникът цитира константната съдебна практика, че: „Канализационната шахта обаче, включително капакът ѝ, не е нито част от пътя по смисъла на т. 1 на §1 ДР на ЗП, нито пътно съоръжение по смисъла на т. 3, нито пътна принадлежност по смисъла на т. 4 от § 1 от ДР на ЗП“, „...Такива задължения има съответният оператор на ВиК услуги, съгласно чл. 42, ал. 1, т. 1 от Наредба №4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и ползване на водоснабдителните и канализационните системи - в съответствие с техническите изисквания, с изискванията за безопасност при работа и с изискванията за опазване на околната среда“, „...не установяват в тежест на О.та водоснабдителните и канализационни съоръжения, дори когато същите в някои свои части попадат

на пътища, улици, булеварди“. В този дух са цитираните от отв. страна: Решение от 18.04.2012 г. по В. Г. Д. №9486 по описа за 2011 г. на Софийски градски съд, Г.О., IV-а състав /не се намериха данни решението да е обжалвано/; Решение № V - 14/05.03.2013 г. по В. Г. Д. №2 по описа за 2013 г. на Бургаски окръжен съд, /решението е окончателно/; Решение № V-172/21.12.2010 г. по В. Г. Д. №1687 по описа за 2010 г. на Бургаски окръжен съд, /решението е обжалвано, ВКС не допуска касационно обжалване, Определението му е окончателно/; Решение № III - 14/20.02.2013 г. по В. Г. Д. №2391 по описа за 2012 г. на Бургаски окръжен съд, /решението е окончателно/; Решение №226/25.06.2014 г. по В. Г. Д. №302 по описа за 2014 г. на Добрички окръжен съд, /решението е окончателно/.

Изразява становище, че по смисъла на чл. 198о, ал. 1 от Закон за водите, чл. 25, ал. 3, изр. второ, чл. 42, ал. 1, т. 2, чл. 47, ал. 2, т. 2 от Наредба №4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и ползване на водоснабдителните и канализационните системи - О Б. не е собственик или стопанин на шахтите, респ. капациите на шахти, макар и да се намират на пътно платно /както в случая/, които шахти и капаци са част от канализационната система, а правно легитимиран да е ответник в настоящото дело ще е „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД.

Предвид разпоредбата на § 1, т. 13, т. 516 от ДР на Закона за електронните съобщения, ако шахтата е елемент на електронната съобщителна инфраструктура, съгласно чл. 58 Закон за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура, операторите на електронни съобщителни мрежи са и собственици на тези мрежи, съоръжения и свързаната с тях физическа инфраструктура. При което обстоятелство, правно легитимиран ответник в делото ще е съответният оператор на електронни съобщителни мрежи.

А релевантно е - кой е правният субект, комуто съответната материалноправна норма, създадена в защита и охрана на интереси и блага - обект на чужди субективни права, възлага действията по поддържане и обезопасяване на съответната вещ, елемент от техническа инфраструктура.

Т.е. няма основание да се приеме, че шахтата е елемент на пътната инфраструктура - пътно съоръжение по смисъла на правилото на § 1, т.4 от ДР на ЗП. А при липсата на всякакви данни за точното местонахождение на процесната шахта, за изясняване на предназначението, респ. стопанисването/собствеността ѝ - намирам отново нарушено правото ни на защита като ответник.

Самият застраховател в Общите си условия дефинира „Пътно транспортно произшествие“ (т. 92.11.) като „събитие, възникнало в процеса на движение на МПС и изразяващо се в удар на същото в друго МПС, пътно съоръжение, какъвто и да било друг предмет, човек или животно или попадане в дупка или неравност по пътното платно, което събитие е предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно транспортното средство, пътно съоръжение, товар или други материални щети“.

Ответника претендира и за направените по делото юрисконсултски разноски, както и разноски в размер на 100 лв. внесен депозит за вещо лице. Прави възражение за прекомерност на претендираните от ищеца разноски по делото.

Съдът, като взе предвид становищата и доводите на страните и

събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По делото е представена полица №*** материализираща и удостоверяваща възникването на застрахователното правоотношение между ЗАД "Д.З" и Б. ООД с ЕИК***, със седалище и адрес на управление гр.В. - собственик на МПС марка Тойота Аурис, с рег.№В***НН, по застраховка "Каско на МПС" за срок от 12 /дванадесет/ месеца и обвързваща страните за периода от 20.12.2020 г. до 19.12.2021г.

Съгласно регистрационен талон МПС марка ТОЙОТА Аурис, е регистрирано в КАТ, със собственик Б. ООД с ЕИК***, със седалище и адрес на управление гр.В..Съгласно СР, част първа, автомобила е регистриран като товарен.

Водач на автомобила е бил Д. Г. Д., притежаващ СУМП №***/07.01.2011г. от ОД на МВР-В. и към дата 05.08.2021г. няма данни СУМПС да е било отнето, видно от справката на ОД на МВР-В., приложена в кориците на делото.

МПС марка Тойота Аурис с рег.№В ***НН е преминало успешно технически преглед, видно от удостоверение за техническа изправност на ППС от 06.03.2020 година.

Застрахователно дружество ищец е регистрирано в търговския регистър с предмет на дейност "Застраховане", като извършва и застраховки "Каско на МПС", служебна справка в ТР.

На 05.08.2021г. около 20.15ч. св.Д. от гр.В. ,при управление на т.а."Тойота Аурис" с рег.№В***НН в с.К., общ.Б., ул."Ч.М.", собственост на дружеството Б. ООД, преминава през капак на отводнителна шахта, който не бил фиксиран към нея, бил небезопасен, необозначен и разместен. Капака бил и деформиран. Участъка от пътя също бил компрометиран. Преминавайки през нея възникнала вреда по задната дясна гума и джантата монтирана върху нея на автомобила.

Щетите нанесени на МПС са подробно описани в опис-заключение по щета ***/06.08.2021г.

При настъпилото застрахователно събитие са увредени задна дясна джантата, задна дясна гума на автомобила.

От пострадалият е било направено искане за оценка на вреди по застраховка КАСКО на МПС, до Д.З, като е посочено, че обезщетението да се определи посредством фактури, предварително съгласувани с Дружеството. Приложена е снимка.

На собственика на МПС е издадена фактура №5***/18.11.2021г. от фирма Карком ООД-В. за доставка на авточасти за сумата от 1127,86 лева. Видно от опис-заключение по претенция №***/03.12.2021г. стойността на извършената подмяна и демонтаж и монтаж на задна дясна гума и задна дясна джантата и в размер на 1038,51 лева.

С Ликвидационен акт №1024395/03.12.2021г. на собственика на МПС от Брокерски център е разпоредено да се извърши плащане на сумата в размер на 1038,51 лева, представляващо обезщетение за вреда по т.а."Тойота Аурис" с рег.№В***НН. Датата на плащане е 06.12.2021г. Сумата е изплатена по банкова сметка на дружеството собственик на МПС от Д.З на 06.12.2021г., съгласно преводно нареждане за кредитен превод.

С регресна покана изх. № 310002808 от 21.03.2022г. по щета на Д.З

заведена с №***/06.08.2021г. е отправило искане до О. -Б. за заплащане на застрахователното обезщетение в размер на 1038,51 лева. По делото не са представени доказателства как и по какъв начин поканата е връчена на О.-Б., но в кориците на делото е приложено писмо -отговор от О.-Б. от което е видно, че са оспорили плащането, с мотив че не са субект на отговорността поради това, че съгласно чл.198о ,ал.1 от ЗВ и съгл.чл.25,ал.3,чл.42,ал.1,т.2 и чл.47,ал.2,т.2 от Наредбата №4/14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и ползване на водоснабдителните и канализационните системи-О.-Б. не е собственик или стопанин на шахтите ,респ.капаците на шахти ,макар и да се намират на пътното платно, които шахти и капаци са част от канализационната система ,поради което предявената претенция към тях се явява недължимо, неоснователно а и правно и законово необосновано. Посочили са ,че регресната покана следва да бъде насочена към ВиК Добрич АД.

Отговора е получен от ищеца ,заведен с вх. №3108009568/12.04.2022г.

По делото е допусната и приета като доказателство съдебно-автотехническа експертиза.

Вещото лице установява, че на 05.08.2021г. около 20.15ч. в с.К., общ.Б., по ул. "Ч.м." се е движел т.а. марка Тойота Аурис 1,8 с рег. №В***НН, управляван от Д. Г. Д. от гр.В.. пътната настилка по ул. "Ч.м." била асфалтова, суха, със съществуващи по нея следи от ремонти. Произшествието е станало в края на светлата част на денонощието при ясно време и добра метеорологична видД.ст.

След достигане на мястото на произшествието ,т.а. преминава със задното си дясно колело през отводнителна шахта на която капака е бил изместен ,при което е последвал удар на външния борд на гумата и джантата в края на отвора на шахтата в резултат на това са повредени задна дясна джанта по външния й ръб и задната дясна гума по външния й борд на товарният автомобил до степен на невъзможност за възстановяването им. Вещото лице заключава ,че тези повреди е технически възможно да настъпят по т.а. посочени в опис-заключение за вреди на МПС по щета №***/06.08.2021г. на Д.З АД и тези повреди установени от техническа гледна точка се намират в причинно-следствена връзка с ПТП станало на 05.08.2021г. в с.К., на ул. "Ч.м.".

Вещото лице изчислява, че вредите нанесени по т.а. от ПТП станало на 05.08.2021г. са на стойност 1038,51 лева .

По отношение на размера на разходите направени от страна на застрахователя ЗАД "Д.З"ЕАД за определяне на застрахователното обезщетение и за приключване на преписката по щетата /т. н. ликвидационни разходи/, претендираната сума от 15 лева е в рамките на обичайната такава за този вид дейност.

В.л. посочва, че мястото на произшествието е на ул. "Ч.м." в с.К. и механизма на ПТП с участието на управлявания от Д. автомобил съответства със състоянието на пътната настилка към датата на събитието.

Съдът кредитира заключението на АТЕ по реда на чл.202 от ГПК ,като обективно и компетентно изготвено и неоспорено от сраните.

Съдът намира, че не са налице основания да не се даде вяра на заключението на вещото лице по АТЕ.

По делото са събрани гласни доказателства, чрез изслушване на свидетеля Д. Г. Д., управлявал увредения автомобил. Свидетелят си спомня, че по време на процесното ПТП шахтите били в лошо състояние ,такава били и към датата на разпита му от съда,и периодично когато се минавало цялата шахта заедно с обръча се обръщала на една страна.Такъв бил случаят и с него,с предната гума заобиколил шахтата ,но идвали коли и се наложило да настъпи шахтата със задната си гума.Шахтата се обърнала на една страна и цялата гума хлътнала вътре ,на ръба гумата се скъсала а и се сцепила джантата.Заявява, че на пръв поглед шахтата изглежда нормално ,но като стъпи гумата върху нея се обръща капака.Шахтата не била обозначена като компрометирана.Едва когато задната гума влязла тогава разбрал ,че е разбита.

Съдът намира ,че не са налице основания да не се даде вяра на показанията на свидетеля.Показанията му съпоставени с писмените доказателства изцяло кореспондират с настъпилите вреди по автомобила и причините довели до това.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира за установено от правна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ, с плащането на застрахователното обезщетение, застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от ЗЗД.

За да бъде уважен регресният иск на застрахователя, суброгирал се в правата на застрахования, са необходими няколко кумулативни предпоставки: 1) застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка; 2) в изпълнение на този договор застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение; 3) възникване на отговорност на прекия причинител на вредите по чл. 45 от ЗЗД, които следва да бъдат установени в процеса: деяние, вреда, противоправност, причинна връзка и вина.

Безспорно се установи по делото, че в случая са налице посочените предпоставки – наличие на застрахователен договор и изплащане на застрахователното обезщетение в размер на исковата претенция. По отношение на третата предпоставка: отговорността на О Б. се обосновава от ищеца с обстоятелството, че с бездействието си, ответникът е станал причина за възникване на вредоносния резултат – причиненото увреждане на застрахования автомобил.

Съгласно разпоредбите на чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗОС вр. чл. 3, ал. 3, вр. чл.8, ал. 3 от Закона за Пътищата общинските пътища са публична общинска собственост.

Според нормата на чл. 31 от ЗП, изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. Безспорно е, че мястото, където е настъпило произшествието –платното по ул. "Черно море" е собственост на О Б.. Тоест, О Б. като собственик на улицата е следвало да осигури обезопасяването на същата, като осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането, в това число капаците по уличните шахти.Въпросният участък от пътя е собственост на О.-

Б.,съгласно §7,ал.1,т.4 от ЗМСМА,във вр.с чл.2,ал.1,т.2 от ЗОБ.С,О.-Б.,съгласно чл.11,ал.1 от ЗОБС,следва да я управлява с грижата на добър стопанин,като е налице, обективна невъзможност за обезопасяване на улицата.

Чл.167,ал.1 от ЗДвП вменява задължение за поддръжка на пътя в изправно състояние,съответно да се сигнализируют незабавно препятствията по него.Поради което наличието на необозопасена шахта на пътно платно,явяваща се причита за ПТП е резултат от бездействието на длъжностни лица при О.-Б.,на които последната е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения,поради което О.-Б. отговаря спрямо увреденото лице на осн.чл.49 от ЗЗД.

Според § 6, т. 37 от ЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. За да е налице отговорност за собственика и лицето, под чийто надзор се намира вещта, за причинените вследствие на недобро стопанисване на вещта вреди, е необход. да се установят наличие на претърпени реални вреди, противоправно поведение, което е в причинна връзка с вредите и установяване, че вещта е собственост на лицето, под чийто надзор се намира тя. Отговорността е обективна, независимо от вината.

Според съда, по делото несъмнено се доказва причинната връзка между произшествието и вредите по МПС,заявени в исковата молба.Стойността на нанесените щети на т.а.,според приетото заключение по АТЕ, което съдът кредитира, възлиза на 1038,51 лева,както и 15,00 лева ликвидационни разноси ,т.е. в претендирания размер .

Съдът намира, че от материалите по делото е установено по категоричен начин, че О.Б. се явява причинител на вредата, респ., че е налице бездействие във връзка с поддръжката и ремонта на местен път. Неоснователни са доводите на ответната страна, че отговорност за поддържането на шахтата носи собственика на съоръженията поставени в шахтата.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от Закона за водите публична общинска собственост са водоснабдителни системи или части от тях, освен тези, които са включени в имущество на търговски дружества, различни от ВиК оператори с държавно или общинско участие в капитала или на сдружения за напояване и които се изграждат със средства и кредити на търговски дружества или на сдружения за напояване, включително мрежи и съоръжения за отнемане, пречистване, обеззаразяване, съхраняване и транспортиране на водите, чрез които се доставя вода за потребителите на територията на О.та, освен тези които за потребители на територия на повече от една О., както и тези до измервателни уреди в имотите на потребителите; улични канализационни мрежи и дъждоприемни шахти в урбанизирани територии отвеждащи канализационни колектори с прилежащите им съоръжения и пречиствателни станции, обслужващи потребители на територия на една О..

Съгласно разпоредбата на чл. 141 от Закона за водите собствениците на водостопански системи са длъжни да ги поддържат в техническа изправност.

В случая по делото не е установено отводнителната шахта да е

включена в имуществото на друго дружество, поради което отговорността на последното не е установено, че може да се ангажира по начин, освобождаващ ответника от отговорност за обезщетяване на процесните вреди. Дори да се приеме, че става въпрос за пропаднала шахта или такава с компрометиран капак съдът приема, че отговорност носи О.та. По силата на закона това съоръжение представлява елемент от канализационната мрежа, обслужваща О.та, представлява публична общинска собственост. Според разпоредбата на чл. 25, ал. 3 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителната и канализационните системи, ВИК операторът, в настоящият случай ВИК Добрич АД отговаря за канализационните системи и поддържа връзката между дъждоприемните шахти и уличната канализация, докато самите дъждоприемни шахти се поддържат и почистват от лицата, които отговарят за чистотата на уличната мрежа.

Отделно, съгласно чл. 5 вр. с § 1, т. 3 от ДР на Закона за пътищата водоотвеждащите устройства и пречиствателните съоръжения са пътно съоръжение и са част от пътя. Утаителната шахта, разположена в обхвата на пътя, в която чрез пътните окопи постъпват повърхностните води от платно съгласно § 1 от ДР на ППЗ Пътищата е пречиствателно съоръжение.

При така установеното съдът приема, че отводнителната шахта на пътно платно е част от пътя, а не от канализационна система.

В подкрепа на извода на съда е и разпоредбата на чл. 25, ал. 3, изр. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условия и ред на присъединяване на потребители и за ползване на ВИК системи /Наредба № 4/2004 г./ съгласно която лицата, които отговарят за чистотата на уличната мрежа, поддържат и почистват дъждоприемните шахти, а операторите на водоснабдителните и канализационните системи поддържат и почистват връзката между дъждоприемната шахта и уличната канализация.

Следователно целият път, ведно с шахтите се стопанисва от О.та и тя е длъжна да ги поддържа в състояние възможно използването му, както и да позволява безпроблемно преминаване през шахтите както от страна на пешеходци, така и от страна на пътни превозни средства. Доколкото се касае за обективна, безвиновна отговорност и предвид установеното наличие за вреда и причинна връзка между вредата и вредосносното въздействие на вещта и предвид бездействието на лицата, на които е възложена поддръжката на пътното платно от О.-Б., то съдът приема, че същата следва да отговаря за причинените вреди.

В случая претенцията за вреди е за поведение представляващо неподдържане в изправно и безопасно състояние на капака на отводнителна шахта на пътно платно, а не такова за връзка между шахта и канализация, поради което и съдът приема, че ответникът носи отговорност за обезщетяване на процесните вреди.

Чрез заключението на изготвената по делото съдебно-автотехническа експертиза се установи, че размера на причинените вреди, нанесени по т.а. по ПТП станало на 05.08.2021 г. са на стойност 1038,51 лева, а обичайните разноски за неговото определяне са 15,00 лв.

Предвид така установеното от фактическа и правна страна, съдът намира, че искът по чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ се явява основателен и доказан до размер на исквата сума 1053,51 лева /1038,51 лева + 15 лева ликвидационни

разноски/.

На основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД върху посочената главница следва да се присъди и законната лихва, считано от завеждане на исковата молба – 11.05.2022 г., до окончателното изплащане на сумата.

С оглед изхода на спора и съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК ответната О. следва да бъде осъдена да заплати на ищцовото застрахователно дружество направените по делото разноски.

Ищецът заплатил държавна такса в размер на 50,00 лева ДТ, разноски за експертиза в размер на 300,00 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер на 200,00 лв.

Ответната страна е направила възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от НЗПП За защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. Заплатено е възнаграждение от 200,00 лева. С оглед правната и фактическата сложност на делото, съдът определя в размер на 200,00 лева разноските за юр.к. възнаграждение. В този размер на юр.к. възнаграждение съдът приема че не е прекомерен и съответства на размера предвиден в Наредбата при граници от 100 до 360 лева, платено към законовата среда.

Следователно в полза на ищеца, следва да се присъди сума в общ размер на 550,00 лева.

Т.к. искът е уважен в цялост, като доказан, претенциите на ответника за присъждане на разноски, вкл. и за юр.к. такова и разноски за вещо лице по назначената АТЕ не следва да му бъдат присъдени и тези му претенции отхвърлени.

Предвид горното, съдът,

РЕШИ:

ОСЪЖДА О. -Б., с ЕИК ***, с адрес: гр.Б.***, ДА ЗАПЛАТИ на „Д.З” АД, вписано в Търговския и фирмен регистър с ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление гр.С., част от Групата Д., вписана в Регистъра на Застрахователните групи, воден от Институцията за надзор над застрахователите (IVASS) под № 26, сумата в размер на 1053,51 лева/хиляда петдесет и три лева и 51 стотинки/, от които 1038,51 лева главница и 15,00 лева ликвидационни такси, дължима по застрахователно обезщетение по регресна претенция, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба - 11.05.2022 г., до окончателното изплащане на вземането, за вреди от ПТП, настъпило на 05.08.2021 г. в с.К., общ.Б., по ул. “Ч.м.”, настъпило с МПС-та. “Тойота Аурис” с рег. № В***НН, управляван от Д. Г. Д. от гр.В..

ОСЪЖДА О.- Б., с ЕИК ***, с адрес: гр.Б.***, ДА ЗАПЛАТИ на „Д.З” АД, вписано в Търговския и фирмен регистър с ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление гр.С., част от Групата Д., вписана в Регистъра на Застрахователните групи, воден от Институцията за надзор над застрахователите (IVASS) под № 26, сторените разноски по делото - държавна такса в размер на 50,00 лв., разноски за експертиза в размер на 300,00 лв. и юр.к. възнаграждение в размер на 200,00 лева.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Окръжен съд Добрич в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Балчик: _____